

ПРОТОКОЛ

№ 97

София, 10.06.2019 година

Днес, 10.06.2019 г. от 13:32 ч. се проведе извънредно закрито заседание на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), в пълен състав, ръководено от председателя доц. д-р Иван Н. Иванов.

На заседанието присъстваха членовете на Комисията Светла Тодорова, Ремзи Осман, Владко Владимиров, Георги Златев, Димитър Кочков, Пенка Трендафилова и Юлиан Митев – *за главен секретар, съгласно Заповед № 467/ 05.06.2019 г. (без право на глас).*

На заседанието присъстваха Е. Маринова – директор на дирекция „Правна“, М. Добровска – за главен директор на главна дирекция „Водоснабдителни и канализационни услуги“ и Й. Велчева.

И. Н. Иванов припомни, че по време на проведеното на 05.06.2019 г. закрито заседание, Комисията е дала задължителни указания на работната група. Тогава председателят е оповестил, че тъй като едномесечният краен срок за изпращане на становище от КЕВР до Конституционния съд изтича днес, 10 юни, е твърде вероятно да свика такова извънредно заседание на Комисията в пълен състав.

Председателят установи, че няма възражения по проекта за дневен ред и няма други предложения, както и няма правни пречки за провеждане на заседанието, което протече при следния

ДНЕВЕН РЕД:

1. Доклад с вх. № В-Дк-140 от 07.06.2019 г. и проект на писмо относно Конституционно дело № 3 за 2019 г.

Работна група: Елена Маринова, Ивайло Касчиев, Йовка Велчева

По т.1. Комисията разгледа доклад относно **писмо с вх. № В-08-20-1 от 10.05.2019 г. от Председателя на Конституционния съд на Република България, с приложено Определение на Конституционния съд от 9 май 2019 г. по конституционно дело № 3 за 2019 г.**

В Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) е постъпило писмо с вх. № В-08-20-1 от 10.05.2019 г. от Председателя на Конституционния съд на

Република България, с приложен към него препис от Определение на Конституционния съд от 9 май 2019 г. по конституционно дело № 3 за 2019 г. С Определението Конституционният съд е допуснал до разглеждане по същество искане на Омбудсмана на Република България за обявяване на противоконституционност на разпоредбата на чл. 14, ал. 2 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги (обн. ДВ. бр. 18 от 25 февруари 2005 г., последно изменение и допълнение ДВ, бр. 77 от 18 септември 2018 г.) (ЗРВКУ), конституиран е КЕВР като заинтересувана страна по конституционно дело № 3 за 2019 г. и е дал 30-дневен срок за представяне на становище по направените искания.

В искането се твърди, че чл. 14, ал. 2 от ЗРВКУ, противоречи на чл. 4, ал. 1 и чл. 19, ал. 2 от Конституцията на Република България.

Предвид горното КЕВР на свое закрито заседание, проведено на 05.06.2019 г., е разгледала доклад с вх. № В-Дк-138 от 31.05.2019 г. и е приела решение по Протокол № 95 от 05.06.2019 г., по т. 1, с което е върнала доклада на работната група за допълване с анализ на прилагането от регулаторна гледна точка на нормата в закона. В тази връзка следва да бъдат изложени факти и аргументи, а именно:

Разпоредбата на чл. 14, ал. 2 от ЗРВКУ е създадена с § 68 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за водите, обн. ДВ. бр. 58 от 31 юли 2015 г. (ЗИДнаЗВ), с който чл. 14 от ЗРВКУ се изменя и допълва по следния начин:

„§ 68. В Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги (обн., ДВ, бр. 18 от 2005 г.; изм., бр. 30, 65 и 102 от 2006 г., бр. 102 от 2008 г., бр. 47 и 93 от 2009 г., бр. 66 и 103 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г. и бр. 17 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 14:

а) в ал. 1, изречение първо думите „които се предлагат по потребителски групи в зависимост от потребяваното количество вода и технологията на добиване и доставяне на водата“ се заличават;

б) създава се нова ал. 2:

„(2) ВиК операторите прилагат принципа на единна цена на ВиК услуга на обособената територия. Принципът се спазва задължително за цените на ВиК услугите „доставяне на вода на потребителите и/или на други ВиК оператори“ и „отвеждане на отпадъчните води“. Цената за ВиК услугата „отвеждане на отпадъчни води и пречистване“ може да се определя диференцирано за групи потребители в зависимост от степента на замърсеност по реда на този закон и актовете по неговото прилагане“.

в) досегашните ал. 2 и 3 стават съответно ал. 3 и 4“.

След изменението и допълнението, чл. 14 от ЗРВКУ е със следната редакция:

Чл. 14. (1) (Изм. – ДВ, бр. 58 от 2015 г.) В и К операторите представят за утвърждаване от комисията образуваниите съгласно наредбата по чл. 13, ал. 5 цени. Одобряването на техническата и икономическата част на бизнес плановете е условие за одобряването им в частта за цените.

(2) (Нова – ДВ, бр. 58 от 2015 г.) В и К операторите прилагат принципа на единна цена на ВиК услуга на обособената територия. Принципът се спазва задължително за цените на В и К услугите „доставяне на вода на потребителите и/или на други В и К оператори“ и „отвеждане на отпадъчните води“. Цената за В и К услугата „отвеждане на отпадъчни води и пречистване“ може да се определя диференцирано за групи потребители в зависимост от степента на замърсеност по реда на този закон и актовете по неговото прилагане.

(3) (Предишна ал. 2 – ДВ, бр. 58 от 2015 г.) В случай че предложените цени не отговарят на принципите и разпоредбите на този закон и на наредбата по чл. 13, ал. 5, комисията дава указания, в съответствие с които В и К операторите предлагат за одобряване нови цени, и определя срок, в който да се извърши това.

(4) (Предишна ал. 3 – ДВ, бр. 58 от 2015 г.) Прилаганите от В и К операторите цени не могат да бъдат по-високи от утвърдените от комисията.

Следва да се отбележи, че разпоредбата на § 68 от Преходните и заключителните разпоредби на ЗИДнаЗВ е във връзка с § 54 от ЗИДнаЗВ, с който се изменя чл. 198л от Закона за водите (ЗВ), а именно:

„§ 54. В чл. 198л се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „тарифа за ВиК услугата за група потребители“ се заменят с „цена на ВиК услуга“.

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Принципът по ал. 1 се спазва задължително за цените на ВиК услугите „доставяне на вода на потребителите и/или на други ВиК оператори“ и „отвеждане на отпадъчните води“. Цената за ВиК услугата „пречистване на отпадъчни води“ може да се определя диференцирано за групи потребители в зависимост от степента на замърсеност по реда на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги и актовете по неговото прилагане.“

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3“.

След изменението и допълнението, чл. 198л от ЗВ е със следната редакция:

Чл. 198л. (Нов - ДВ, бр. 47 от 2009 г., в сила от 24.09.2009 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 58 от 2015 г.) При изготвянето на дългосрочните инвестиционни програми за изпълнението на регионалните генерални планове и генералните планове на агломерации се спазва принципът на единната цена на ВиК услуга на обособената територия.

(2) (Нова - ДВ, бр. 58 от 2015 г.) Принципът по ал. 1 се спазва задължително за цените на ВиК услугите „доставяне на вода на потребителите и/или на други ВиК оператори“ и „отвеждане на отпадъчните води“. Цената за ВиК услугата „пречистване на отпадъчни води“ може да се определя диференцирано за групи потребители в зависимост от степента на замърсеност по реда на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги и актовете по неговото прилагане.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 58 от 2015 г.) Проектите, заложи в инвестиционната програма, съответстват на целите, приоритетите и прогнозите в съответния регионален генерален план или в съответния генерален план на агломерация и на програмите от мерки в съответния план за управление на речния басейн.

Въпреки, че волята на законодателя очевидно е била да приеме идентични текстове в двата закона, видно е, че текстовете в чл. 198л, ал. 2, изр. второ от ЗВ и чл. 14, ал 2, изр. второ от ЗРВКУ се различават относно обхвата на ВиК услугите.

Същевременно в така приетата норма на чл. 14, ал. 2 от ЗРВКУ съществува вътрешно противоречие - от една страна се посочва, че принципът на единната цена се прилага задължително за услугите „доставяне на вода на потребителите и/или на други ВиК оператори“ и „отвеждане на отпадъчните води“, а от друга страна се посочва, че цената за услугата „отвеждане на отпадъчни води и пречистване“ може да се определя диференцирано. Съгласно чл. 12, ал. 1 от ЗРВКУ на регулиране от Комисията подлежат цените, по които ВиК операторите *отвеждат отпадъчните води* (т. 2) и *пречистват отпадъчните води* (т. 3), съответно КЕВР утвърждава самостоятелни цени за тези отделни услуги, доколкото има потребители, които получават само услугата отвеждане, но не и услугата пречистване на отпадъчни води (т.е. техните имоти са присъединени към канализационна мрежа, която обаче не зауства в пречиствателна станция за отпадъчни води). ЗРВКУ не предвижда утвърждаване на цена за услуга „отвеждане на отпадъчни води и пречистване“).

Анализът на искането на Омбудсмана показва, че се оспорва единствено разпоредбата на чл. 14, ал. 2 от ЗРВКУ. Не се иска обявяване на

противоконституционност на идентичната разпоредба на чл. 198л от ЗВ, поради което дори да се приеме за основателно искането на Омбудсмана, няма да се постигне преодоляване на противоречието в законовите норми. В искането също така не се отчита, че дори да бъде обявена за противоконституционна нормата на чл. 14, ал. 2 от ЗРВКУ, това няма да възстанови автоматично текстовете от предходната редакция на чл. 14, ал. 1 от ЗРВКУ, на които се основават аргументите на Омбудсмана.

Доводите на Омбудсмана се фокусират единствено върху отпадналата възможност за утвърждаване на отделни цени за доставяне на вода от гравитачни, помпажни и смесени водоснабдителни системи, т.е. аргументите се отнасят само за услугата доставяне на вода на потребителите, като не се коментира противоречието в нормата на чл. 14, ал. 2, изр. второ от ЗРВКУ, което съобразно изложените аргументи в искането на Омбудсмана, също би следвало да се приеме за несъвършенство на закона и разпоредба, която не е ясна, точна и непротиворечива. Същевременно се разглежда единствено отпадналата възможност за утвърждаване на отделни цени за ВиК услуги в зависимост от технологията за добиване и доставяне на водата, но не се разглежда отпадналата възможност за утвърждаване на отделни цени за ВиК услуги в зависимост от потребяваното количество вода, с оглед спазване на принципа за социална поносимост на цените на ВиК услуги.

Отчитайки измененията в ЗВ и в ЗРВКУ (обн. ДВ, бр.58 от 2015 г.), Комисията констатира проблеми, свързани с критериите по прилагане на принципа на социална поносимост на ВиК услугите, който Комисията следва да спазва и прилага съгласно чл. 7, т. 1 и чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗРВКУ. Във връзка с горното, Комисията изготви и прие с решение по т. 3 от Протокол № 177 от 01.09.2016 г. „Анализ на проблеми, свързани с критериите по прилагане на принципа на социална поносимост на ВиК услугите“, публикуван на интернет страницата на КЕВР на адрес: http://www.dker.bg/uploads/documents/vik/analiz_soc_ponos_prot_177_16.pdf, в който е извършен задълбочен преглед на относимите нормативни изисквания и тяхното практическо приложение, констатирани са проблеми, които могат да предизвикат негативен ефект върху състоянието и дългосрочната устойчивост на ВиК сектора, и да доведат до невъзможност за постигане на целите, заложи в Стратегия за развитие и управление на водоснабдяването и канализацията в Република България за периода 2014-2023 г., приета с Решение на Министерския съвет № 269 от 07.05.2014 г., като са предложени възможни алтернативи за тяхното решение. В анализа са направени предложения за нормативни изменения, сред които и да се възстанови в ЗРВКУ правомощието на Комисията да утвърждава цени на ВиК услугите в зависимост от потребените количества.

Посочените изменения в ЗВ и ЗРВКУ не са координирани с КЕВР. Не е искано становище от Комисията, поради което такова не е давано по разглежданите изменения. Същите не са били включени в проекта на ЗИД на ЗВ, по който е проведено публично обществено обсъждане по реда на Закона за нормативните актове. Предложенията са направени от народен представител между първо и второ четене на законопроекта, съответно не са придружени с мотиви, като такива не се установяват и от стенограмата от 16.07.2015 г. на четиридесет и трето Народно събрание - деветдесет и седмо заседание, на което текстовете са приети на второ четене в пленарна зала. В тази връзка **КЕВР не може да даде становище за причините и мотивите за така направените изменения, а може да даде единствено разяснения относно практиката на КЕВР по прилагане на разпоредбата на чл. 14, ал. 2 от ЗРВКУ, съответно преди и след изменението със ЗИДнаЗВ, обн. ДВ, бр. 58 от 2015 г.**

Действалата до 2015 г. норма на чл. 14, ал. 1 от ЗРВКУ даваше възможност на ВиК операторите да предлагат за утвърждаване цени *по потребителски групи в зависимост от потребяваното количество вода и технологията на добиване и доставяне на водата.* Във

връзка с тази нормативна възможност се предлагаша, респективно се утвърждаваха от Комисията цени, както следва:

Цени за ВиК услуги в зависимост от технологията за добиване и доставяне на водата. Този подход е приложен от 16 ВиК оператори, които са предложили и съответно са им утвърдени цени за доставяне вода на потребителите по различен способ – помпено, смесено и/или гравитачно. От тях 13 дружества са регионални оператори с преобладаващо държавно участие, и 3 са общински оператори. Към края на предходния регулаторен период посочените 16 ВиК оператори са обслужвали общо 2 790 хил. жители, от които 1 866 хил. души са посочени във ВС Помпена, 561 хил. във ВС Смесена и 362 хил. души във ВС Гравитачна.

При този подход ВиК операторите разделяха населените места в своите обособени територии в зависимост от това дали водата се добива по гравитачен или помпажен път и ги обособяваха в отделни ВС, респективно отделяха разходи, персонал, активи, извършени инвестиции с оглед изготвянето на бизнес планове, ценови модели и годишни отчетни данни.

През целия период на национално регулиране на ВиК услугите от Комисията от 2005 г. насам, цените на ВиК услугите са се утвърждавали не за индивидуални населени места, а за цели или части от обособените територии, в които са се окрупнявали съответните населени места.

- Цени за ВиК услуги в зависимост от потребяваното количество вода. Този подход е приложен само за едно дружество в област Търговище, поради надхвърляне на социалната поносимост на цената на ВиК услугите (с оглед спазване на принципите по чл. 7, т. 1 и чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗРВКУ). В тази връзка през предходния регулаторен период за този оператор са утвърдени цени за ВС Гравитачна и за ВС Помпена, а отделно от това цените за ВС Помпена са за потребление до 20 м³/мес., и за потребление над 20 м³/мес.

След направените изменения в ЗРВКУ и ЗВ през 2015 г., Комисията прилага разпоредбите за единна цена на ВиК услугите през текущия регулаторен период 2017-2021 г., като изисква от ВиК операторите да обединят данните за потребители, дълготрайни активи, разходи и количества от съществуващите преди няколко водоснабдителни системи (помпена, гравитачна, смесена) в една основна водоснабдителна система. Чрез този подход се гарантира изпълнението на принципа, заложен в чл. 13, ал. 1, т. 6 от ЗРВКУ, а именно *избягването на кръстосано субсидиране между потребителите*, доколкото се елиминира възможността за неправилно разпределение на ценообразуващите елементи между отделните водоснабдителни системи, съществували преди.

Прилагането на разпоредбата за единна цена през новия регулаторен период доведе до по-съществено увеличение на цените на ВиК услугите за потребителите, които до този момент са били в гравитачни водоснабдителни системи за редица ВиК оператори, поради малкия дял на тези гравитачни водоснабдителни системи към общото за ВиК оператора – както необходимите годишни приходи (числител във формулата за определяне на цената на ВиК услугата), така и количествата вода (знаменател във формулата за определяне на цената на ВиК услугата), вариращи между 2 – 8% от общите. Като пример може да се посочи „ВиК-Сливен“ ООД, с утвърдени през периода 2010-2017 г. цени за доставяне на вода на потребителите за ВС Гравитачна 0,62 лв./м³ и за ВС Смесена 1,35 лв./м³, и въведена през 2017 г. единна цена в размер на 1,621 лв./м³. По отношение на утвърдените цени по системи може да се посочи, че ВС Гравитачна е формирала под 5% от общите необходими годишни приходи и под 10% от общите количества, поради което ръстът на цената за тези потребители е изключително висок.

Същевременно в случаите, в които ВС Гравитачна е формирала по-голям дял от общите необходими приходи и количества вода за ВиК оператора, прилагането на принципа за единна цена доведе до значително по-ниско увеличение на цената за тези потребители и дори намаление на цената за потребителите от ВС Помпена. Като пример

може да се посочи „ВиК“ ЕООД, гр. Смолян, с действали през периода 2016 - 2017 г. цени за доставяне на вода на потребителите за ВС Гравитачна 0,99 лв./м³ и за ВС Помпена 1,40 лв./м³, и въведена през 2017 г. единна цена в размер на 1,259 лв./м³. По отношение на утвърдените цени по системи може да се посочи, че ВС Гравитачна е формирала над 40% от общите необходими годишни приходи и над 50% от общите количества, поради което ръстът на цената за тези потребители е сравнително умерен.

Важно е да се уточни, че утвърдените през 2017 г. нови цени отразяват редица факти и обстоятелства, надхвърлящи ефекта от въвеждане на единна цена – включително натрупана инфлация за периода, която не е била включена в действалите предходни цени, увеличени разходи на експлоатационните дружества, включително от предадените от държавата и общините нови активи за експлоатация и поддръжка, както и необходимостта от увеличаване на инвестициите в публичните ВиК активи. Комисията извършва задълбочен анализ на представените от всеки ВиК оператор заявления, като се осъществява детайлен преглед на всички ценообразуващи елементи и се изискват от дружеството необходимите обосновки и анализи така, че да се постигне уверение, че същите са икономически обосновани.

По отношение тезата на Омбудсмана, че потребителите в населени места, в които ВиК операторът не е направил инвестиции заплащат същата цена, както потребителите в населени места, в които са направени инвестиции, може да се посочи, че дори и при прилагането на чл. 14, ал. 1 от ЗРВКУ в старата му редакция, утвърждаваните от Комисията цени за ВС Помпена и ВС Гравитачна обхващаха голям брой населени места, като ВиК операторите никога не са успявали да извършат инвестиции във всяко едно от тях.

По отношение тезата на Омбудсмана за икономическа необоснованост на конкретните цени, формирани при спазване на принципа на единната цена на ВиК услугите, може да се посочи, че цените са образувани по ясни правила и отчитат разходите на ВиК оператора за цялата обособена територия, и в тази връзка единната цена за водоснабдяване на обособената територия отразява действителните разходи за предоставяне на ВиК услугите, поради което не считаме, че разпоредбите на чл. 13, ал. 1, т. 4 и чл. 14, ал. 2 от ЗРВКУ са взаимноизключващи се. При тълкуване на разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т. 4 от ЗРВКУ, освен на буквата на закона, следва да се обърне внимание и на духа на закона, като се отчете, че нормата акцентира на съответствието на цената с действителните разходи за предоставяне на ВиК услугите, а това са такива разходи, които съответният оператор е обосновал и доказал по основание и размер пред регулаторния орган, а не да се тълкува буквално, че КЕВР следва да утвърждава отделни цени за всяко населено място.

По отношение на тезата на Омбудсмана, че възприетото законодателно решение в чл. 14, ал. 2 от ЗРВКУ не защитава потребителя и неговите права, а обратното - гарантира търговските интереси на доставчиците на услугата, може да се посочи, че начинът на водоснабдяване – по гравитачен път или помпажно, зависи от географски особености, а не от волята и поведението на потребителите. Потребителите, които се снабдяват помпажно, имат право на водоснабдяване със същото качество и на същата цена, като потребителите, които се снабдяват гравитачно. Правилата за ценообразуване не допускат ВиК операторите да получат допълнителни приходи от обособяването на водоснабдителни системи.

Изказвания по т.1.:

И. Н. Иванов помоли Е. Маринова да докладва само за изпълнението на задължителните указания, които са дадени на предходното заседание, тъй като останалата част е докладвана тогава.

Докладва Е. Маринова. В изпълнение на указанията, дадени от Комисията с решение по Протокол №95/05.06.2019 г., работната група е допълнила писмото, което ще бъде изплатено до Конституционния съд във връзка с образуваното конституционно дело № 3 за 2019 г. с някои аргументи, основните от които са следните:

Изложени са нормите на Закона за регулиране на ВиКУ, както и на Закона за водите, които по принцип имат отношение към регламентирането на принципа за единната цена на ВиК операторите. Изложен е аргумент, че искането на Омбудсмана касае единствено разпоредбата на ЗРВКУ, но не и тази, която се съдържа в чл. 198л от ЗВ. Споменато е, че е налице проблем, който Комисията е констатирала, свързан с критериите по прилагането на принципа за социална поносимост на ВиК услугите, който Комисията трябва да спазва съгласно ЗРВКУ. Изложен е аргумент, че Комисията не може да изложи становище по отношение на мотивите и аргументите за изменение на ЗРВКУ в частта, където се регламентира единната цена. Изложени са аргументи във връзка с прилагането на разпоредбата на чл. 14, ал. 1 от ЗРВКУ до 2015 г. и съответно след 2015 г., когато е въведена единната цена. Казани са няколко изречения във връзка с конкретни твърдения на Омбудсмана в неговото искане.

На основание чл. 20а, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Конституционния съд, работната група предлага Комисията да обсъди и приеме допълнения доклад с посочените аргументи, както и да бъде изпратено писмо до Председателя на Конституционния съд, съдържащо факти и аргументи във връзка с практиката на КЕВР по прилагане на разпоредбата на чл. 14, ал. 2 от ЗРВКУ, преди и след неговото изменение.

Р. Осман подчерта, че в такива случаи Комисията може да изрази, но може и да не изрази становище. Това трябва да остане много ясно за протокола. Разбира се, че е много важно решението на Конституционния съд, но няма как един регулаторен орган да даде становище дали един текст е противоконституционен, или не. Регулаторният орган просто изпълнява закона такъв, какъвто е. Това е едно политическо решение на Народното събрание. Народното събрание е независим орган, не е длъжен да координира по време на приемане на един законопроект. Дали законопроект се внася от МС, или от народен представител, за Комисията като изпълнение няма никакво значение от юридическа гледна точка, щом е излязъл от Народното събрание. Р. Осман обясни, че затова някои текстове са отпаднали. Не трябва да има текстове като *не бяхме информирани, затова че народен представител е внесъл...* Това са конституционни правомощия на народните представители.

Р. Осман каза, че може в едно такова писмо до Конституционния съд да се представи как изглежда текстът преди промяната и след промяната, но може и изобщо да не съществува. Те просто искат от Комисията информация каква е практиката по приложението на този текст, за единната цена. Но не е излишно, затова конституционните съдии са се обърнали към КЕВР за становище.

Р. Осман посочи текст на стр. 2, предпоследният абзац: *Въпреки, че волята на законодателя очевидно е била да приеме идентични текстове в двата закона..* Р. Осман подчерта, че КЕВР не е органът - нито има право, нито може да каже каква е била волята на законодателя. Оттам нататък, че има взаимоизключващи се текстове. Няма взаимоизключващите се текстове между ЗВ и ЗРВК. Не е възможно такъв абзац, който преди малко е забелязан. Целият абзац до включително това, което преди малко Е. Маринова е казала, има анализ във връзка с искането на Омбудсмана, защо Омбудсманът в една посока иска да бъде обявена за противоконституционна, а в друга област не иска. Това не е работа на КЕВР. Конституционният съд се обръща към Комисията да пита за единната цена, ако в случая Комисията изрази становище. Правилно е да изрази.

Изключено е КЕВР да каже какво е имал предвид законодателят. Комисията в момента не може да тълкува. Само органът, който го е приел, със закон може да тълкува какво е имал предвид. Комисията изпълнява буквата на закона. Надолу в становището, Р. Осман изрично е предупредил и директорът на ВиК дирекцията във връзка с искането за ал. 2 да бъде обявена за противоконституционна. Има едно изложение, юристите събират факти, така както другата дирекция дава, че има едно противоречие между двата закона. ЗРВКУ казва – *в правомощията на Комисията са ... на регулиране от Комисията подлежи доставка на вода на потребителите, отвеждане на отпадъчни води*. Тъй като в ЗВ се казва, че може да има диференциация, чл. 198л, включително, т.е. в едно изречение отвеждането на отпадъчни води и пречистването. Р. Осман е на мнение, че няма противоречие. Дали са в една точка, или в друга точка, това не е противоречие. Р. Осман изрично е предупредил ВиК дирекцията и затова тази глава цялата трябва да отпадне – до абзаца *ВиК услуги*.

По-нататък, след позицията на КЕВР, *КЕВР не може да даде становище за причините и мотивите за така направените изменения...* за практиката на Комисията Р. Осман е на мнение, че е правилно. Това ги интересува повече Конституционния съд – каква е практиката. В никакъв случай Комисията не бива да надскача своите правомощия, да прави анализ защо Омбудсманът иска за едни да бъде обявен за противоконституционен, а за други – не. В момента в никакъв случай не бива да се допуска тълкуване за противоречие между двата закона. Р. Осман отново каза, че няма противоречие. В единия закон са в едно изречение, в другия закон тези правомощия за регулиране са в отделни точки.

Р. Осман каза, че след изменението в чл. 198л в ЗВ *Принципът* по ал. 1 *се спазва задължително за цените на ВиК услугите „доставяне на вода на потребителите и/или на други ВиК оператори“ и „отвеждане на отпадъчните води“*. *Цената за ВиК услугата „пречистване на отпадъчни води“ може да се определя диференцирано за групи потребители*.

Р. Осман каза, че ако се погледне в другия закон чл. 14, ал. 2 *„отвеждане на отпадъчни води и пречистване“ може да се определя диференцирано за групи потребители*, където не вижда никакво противоречие. В чл. 12 в отделни точки са пречистването на отпадъчни води, в отделна точка е отвеждането на отпадъчни води. Няма противоречие. Друг е въпросът дали законодателят в бъдеще ще го сложи в една точка, в едно изречение. Р. Осман заключи, че би било по-добре да отпадне, защото КЕВР не е органът, който да каже какво е имал предвид законодателят, какво е имал предвид Омбудсманът. В този вид няма как да се изпрати.

И. Н. Иванов каза, че при гласуването ще подложи на гласуване отпадането на предложението за отпадане от Р. Осман текст.

Д. Кочков е на мнение, че това писмо касае неща, които не засягат Комисията и са извън правомощията на КЕВР. След като го е разгледал по-подробно, е сигурен и смята, че от стр. 4 от решението, абзацът, който започва с *Действалата до 2015 г. норма на чл. 14, ал. 1* до края, с едно малко изключение, целият текст трябва да остане, тъй като представлява анализ на практиката на Комисията.

И. Н. Иванов уточни, че това е на стр. 3.

Д. Кочков продължи, че това, което касае анализа по практиката на Комисията, би трябвало да остане. Всичко останало, което е по-нагоре, и е свързано с това какво е смятал законодателят, какви са противоречията между законите и какво е правила Комисията, следва да отпадне, което е почти 3 страници.

И. Н. Иванов каза, че това е било задължителното указание - практиката на Комисията да намери място в писмото, което работната група е направила.

С. Тодорова каза, че може да отпадат тези текстове, но иска да обърне внимание на противоречието, което е отбелязано. То съществува, защото не е между двата закона, а е в самия чл. 14, ал. 2. То идва от думата *задължително* за услугите доставяне на вода на потребителите и/или на други ВиК оператори“ и *„отвеждане на отпадъчните води“*. След

това, че цената за отвеждане *може*. Думата *задължително* заедно с *може* не вървят. Ако я нямаше думата *задължително*, *може*. Прилага се единна цена и това е основният принцип, а изключението е, че *може*. Думата *задължително* вече създава противоречието, а не дали са написани в една алинея или в две.

Р. Осман каза, че са отделни изречения.

С. Тодорова повтори, че в нормата на чл. 14, ал. 2, не между двата закона, а в чл. 14, ал. 2 от ЗРВКУ, там е противоречието, заради думата *задължително*, че е за всички цени, а след това, че за някои *може* да се определя диференцирано. С. Тодорова има бележка, когато започне анализът от стр. 3 нататък. Първият път, когато се употребява абривиатурата ВС, да се напише *водоснабдителна система*. Това е на стр. 4, първи абзац. На стр. 4, в параграфа: *Прилагането на разпоредбата за единна цена..* Първото изречение е много дълго. С. Тодорова предлага да се съкрати, тъй като не е ясно. След ... *които до този момент са били в гравитачни водоснабдителни системи за редица ВиК оператори, поради малкия дял на тези гравитачни водоснабдителни системи ...* С. Тодорова предлага до края на изречението да отпадне, само да се добави тире *между 2 – 8%*. Така се казва, че делът на тези системи е малък, а не да се говори за необходими приходи, количества, числителни, знаменатели и т.н. Много по-ясно е да се каже само, че делът на нещо е малък или голям в общото.

И. Н. Иванов обобщи да се запази *поради малкия дял на тези гравитачни водоснабдителни системи към общото за ВиК оператора - между 2 – 8%*.

С. Тодорова каза, че малкият дял, когато е дял, е дял от общото. А общото какво е, след общото трябва да има съществително.

И. Н. Иванов прочете *поради малкия дял на тези гравитачни водоснабдителни системи - между 2 – 8%*.

С. Тодорова посочи параграф на стр. 5: *По отношение тезата на Омбудсмана, че потребителите в населени места, в които ВиК операторът не е направил инвестиции заплащат същата цена, както потребителите в населени места...* В края на този параграф пише: *...като ВиК операторите никога не са успявали да извършат инвестиции във всяко едно от тях.* Думата *успявали* означава, че са били задължени, а не са го правили. Всъщност не е така. Инвестициите не могат да бъдат в цялата мрежа и по едно и също време. С. Тодорова предложи думата *успявали* да отпадне. Да стане – *никога не са извършвали инвестиции във всяко едно от тях.* Може да се добави изречението: *Следователно потребителите, които не са пряко облагодетелствани от дадена инвестиция в мрежата, винаги са заплащали част от нея.* Но може и без него. Тезата на Омбудсмана е, че не са заплащали. Комисията само казва, че операторите не са правили инвестиции, но не се казва, че и досега винаги те са ги заплащали. Може да се добави, че това е част от принципа за солидарност.

Р. Осман каза, че е споменал за двата закон, както е написано в проекта. В началото изрично се говори и той затова е казал за волята на законодателя. Така е в чл. 12 и чл. 14. Няма противоречие, защото това че е написано отвеждане на отпадъчни води и пречистване, а в чл. 12 са в отделни точки, това не означава, че има противоречие. В случая, когато се предоставя тази възможност – отвеждане на отпадъчни води и пречистване, дава възможност на Комисията, защото е друго изречение. Цената на ВиКУ.. това е второ изречение в ал. 2. Няма противоречие.

Р. Осман обърна внимание, че да са подробни е добре, но Конституционният съд го интересува друго. Не искат от Комисията становище като за СГС. Становище до Конституционния съд и становище до СГС са коренно различни. Могло е писмото да бъде максимално изчистено. Р. Осман каза, че не е грешно и се надява конституционните съдии да го прочетат.

И. Н. Иванов обясни, че С. Тодорова е каза, че не разделянето, а по-скоро, че първата норма е *задължителна* за услугата доставяне и отвеждане на вода, а втората отвеждане и пречистване е като възможност.

С. Тодорова е каза, че веднъж е *задължително*, а вторият път *може* да бъде диференцирано. Няма значение дали са в едно или две изречения. Те са в една и съща алинея.

И. Н. Иванов каза, че няма смисъл това да се коментира.

Р. Осман каза, че има смисъл, защото е отделно изречение. В съда има значение. Могло е да бъде изписано поотделно, така както е в чл. 12. Има значение, когато е в отделно изречение в един член. Това, че е написано, че може цената на ВиК услугите отвеждане на отпадъчни води и пречистване, а че по-нагоре в чл. 12 в първото изречение се говори за задължителното, това не пречи. Няма как да има противоречие. Става въпрос за тези, които отвеждат и имат услугата пречистване. И когато се тълкува законът, винаги така са го тълкували. Няма противоречие, защото я има тази норма. Противоречие ще има, ако се възложи нещо друго, защото много ясно се казва, че отвеждане на отпадъчни води ги свързват и пречистване. Става въпрос където има пречиствателни станции, а не за отвеждане на отпадъчни води. Това, че първата част на изречението е написано по друг начин, това не означава, че има противоречие. Р. Осман не иска да спори, но го казва, за да остане в протокола.

И. Н. Иванов каза, че и двете становища остават в протокола.

С. Тодорова каза, че думата отвеждане, независимо дали е заедно с пречистване или не, тя си важи. Независимо дали са от две изречения, или от 5 изречения, според нея има противоречие.

И. Н. Иванов установи, че няма други изказвания. В частта – писмо до Конституционния съд, председателят счита, че се приема от членовете на Комисията, ако не – да се възрази, да отпадне текстът, който започва от стр. 2 „*Въпреки, че волята на законодателя очевидно е била ...*“ до края на абзаца, завършващ със „*...спазване на принципа за социална поносимост на цените на ВиК услуги.*“ на стр. 3.

Предложението на стр. 4, абзацът, който започва „*Прилагането на разпоредбата за единна цена...*“ първото изречение се редуцира, като след текста „*...поради малкия дял на тези гравитачни водоснабдителни системи*“ следва „*- между 2 – 8%*“, останалото отпада.

На стр. 5, втори абзац „*...операторите никога не са успявали да извършат инвестиции във всяко едно от тях.*“ да стане „*...операторите никога не са извършвали инвестиции във всяко едно от тях.*“. Да се добави и изречението, което Е. Маринова е записала по време на дискусиата.

И. Н. Иванов каза, че това са поправките, които ако има общо съгласие, в рамките на следващия час работната група ще ги нанесе, след което да се изпълни ангажимента в едномесечен срок да се изпрати писмото до г-н Борис Велчев, председател на Конституционния съд на Р България.

И. Н. Иванов подложи на гласуване проекта на решение.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 20а, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Конституционния съд, Комисията

РЕШИ:

1. Приема доклад относно писмо с вх. № В-08-20-1 от 10.05.2019 г. от Председателя на Конституционния съд на Република България, с приложено Определение на Конституционния съд от 9 май 2019 г. по конституционно дело № 3 за 2019 г.

2. До председателя на Конституционния съд на Република България да бъде изпратено писмо, съдържащо факти и аргументи във връзка с практиката на КЕВР по прилагане на разпоредбата на чл. 14, ал 2 от ЗРВКУ, съответно преди и след изменението със ЗИД на ЗВ, обн. ДВ. бр. 58 от 2015 г.

В заседанието по **точка първа** участват председателят Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Светла Тодорова, Ремзи Осман, Владко Владимиров, Георги Златев, Димитър Кочков, Пенка Трендафилова.

Решението е взето със **седем гласа „за“** (Иван Н. Иванов - за, Светла Тодорова - за, Ремзи Осман – за, Владко Владимиров - за, Георги Златев – за, Димитър Кочков - за и Пенка Трендафилова – за), от които **два гласа** (Димитър Кочков и Пенка Трендафилова) на членове на Комисията със стаж във В и К сектора.

Приложение:

1. Доклад с вх. № В-Дк-140 от 07.06.2019 г. - Конституционно дело № 3 за 2019 г.

ЧЛЕНОВЕ НА КЕВР:

.....
(С. Тодорова)

.....
(Р. Осман)

.....
(В. Владимиров)

.....
(Г. Златев)

.....
(Д. Кочков)

.....
(П. Трендафилова)

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ДОЦ. Д-Р ИВАН Н.ИВАНОВ

ЗА ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

Ю. МИТЕВ
(съгласно Заповед № 467/05.06.2019 г.)

Протоколирал:

(А. Фикова - главен експерт)